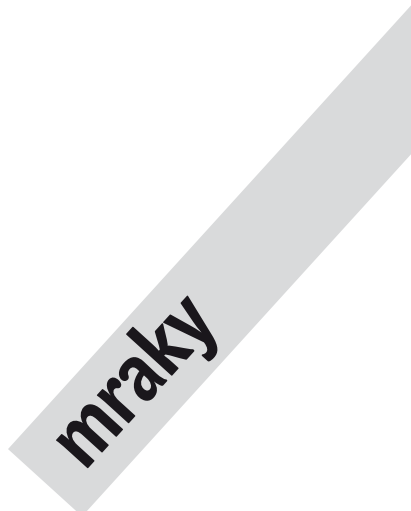

pavel novotný

mraky

všem zachyceným

ISBN 978-80-904454-3-7

Pan Lelek, Hřídelec, 13. 7. 2010, 10:13

tak snad
něco
se v nich
vidí něco
se v nich
představuje
něco

prej v Praze
pršelo prej
včera prej

sem čet
sem čet
sem ale
tady nic
tady nic
furt nic

ale

jednou támhle normálně praštil blesk že ten
smrk je teď úplně od vrchu až dolu úplně celej dutej!

Eliška Vavříčková, Česká Lípa, 27. 10. 2010, 15:13

lapit lapit lapit lapit
lapit bych je chtěla
já mám ráda spíš věci
který jdou lapit chytit
lapit chytit lapit rukama
rozpohybovat v mezích
mých vlastních rukou
lapit chytit lapit chytit
rozpohybovat nemyslím
nějak manipulovat já
nechci jen tak nějak
rukama máchat lapit
lapit lapit bych je chtěla
lapit chytit držet a pak
je občas chodit venčit
venčit venčit v mezích
mých vlastních nohou

Vojta Jirásko, Hřidelec, 13. 7. 2010, 9:40

dřív jsem se na ně koukal jen tak
dřív bylo všechno mnohem volnější
teď mám všechno zaflákaný něčím
co se mnou vůbec nesouvisí najednou
je to úplně všude a drží se mě to
a já jsem čím dál vygumovanější
už nějakou dobu mi hlavou neběží nic
než nějaký neidentifikovatelný ruchy
a šumy a řídký orgány
strukтуры a
šupiny roztržený plíce

a zcuchance
a pletiva a síť a

na horizontu se svíjejí dva

nosálové

Martin Langer, Hřídelec, 28. 8. 2009, 10:13

abstraktní šed' která se rozmejšvá
v úplnou nehmotu a přitom
působí pevně jako obraz

a najednou
do toho přicupitá
tenhleten trapnej beránek
nacpe ti chuchvalec
vaty do hlavy a

zas nehybno

pohyb probíhá
jen po okrajích

pamatuju se že tohle všechno
dřív vypadalo jinak než
tyhlety pustý cucky
mořský cáry par
stříkance pavučin
dřív jsem tohle přece vídal
na druhý straně zeměkoule
a ještě ke všemu z letadla

asi bych se měl bát ale
koutky mi cukaj radostí

Božena Správcová, Hřídelec, 28. 8. 2009, 10:25

naprosto roztříštěný poměry
vtlačit se týlem do trávy
převráceně se dívat
na tenhle obří preparát
ležet a koukat
kdo ví
kde to má
začátek leze to
přes paprsek
žárem se to přetavuje
támhle se to chumlá podívej
ty horní vrstvy jsou
mnohem rychlejší než
dole to plísňový bujení
to vegetativní
bubření
hezky se nám to
vyprazdňuje
naprostá svoboda pohybu
řízená neviditelným větrem

Žaneta, Kolín, 14. 6. 2010 14:10

já myslím si že je to smíchané
jako nějak že to naroste a pak
se to rozpustí já myslím si že
to je pro děti aby měly děti
na co se dívat když se nuděj

a já mám čtyři a jednomu je
deset pak devět pak pět a pak čtyři
a moje mamka měla první ve čtrnácti
a mě pak v šestnácti a pak dalších šest
a můj tata ten pocházel ze třinácti
a pak znám jednu co rodí každé rok
a už jich má patnáct a čeká další
a můj tata ten vyšel čtvrtou třídu
a neumí číst a neumí se podepsat
a dělá jenom takhle křížek
a když jsem byla malá tak sem
jedla pořád s kočkama a psama
se sestrou sme chodily po ulici
jen tak v kočilkách

a teďka sme tady
a děti se mi nuděj
ale já jim řeknu
ať se mi položj
do trávy

a mluvj mi

Pavel Novotný, Liberec, 19. 4. 2007, 9:53

já bych
já bych já
kdybych já kdybych
ted' nepřišel tamtudy
kdybych šel jinudy
třeba tady kdybych já
kdybych nestál tady takhle
kdybych se třeba rozeběhl
na tuhle stranu prudce se
zastavil vyskočil roztočil
vyslovil něco jiného než ted'
já bych já bych si to mohl
nadejít tady tudy to obejít
vskočit sem zakroužit a pak
ještě jednou jít sem a pak
se zas vrátit vystřelit vyletět
výš a výš a ještě výš a výš
a výš a ještě výš a pak
spadnout dolů jak balvan
a kdybych se pak třeba
postavil tady a stál tam kde
ještě nikdo nikdy nestál nebo
naopak tam kde stál každé
a nikdo se tam nechce vracet
kdybych se ted' valil nebo tetelil
od úplně jiného začátku
k úplně jinému konci já
kdybych já já bych
já bych já kdybych
já kdybych

ted'!

Zdeněk Košek, Liberec, 16. 7. 2009, 13:18

dynamika
prostor
čas
hmota
tlak
há
dvě
Ó
pes kočka
nebo býk
nebo cokoliv
támhle je I
támhle Ž
támhle B
a tyhle malinkatý mráčky
můžou bejt akcenty
támhle je
 Ó
miluju cumulonimby
tu jejich bouři
bouře se bojím
je jako ženská
nebo dvě nebo tři
čtyři ženský někdy
třeba i dvacet ženskejch
někdy ten cumulonimbus
může bejt širokej jeden kilometr
a vysokěj třeba patnáct šestnáct sedmnáct

ale tohle je pořád ještě poměrně roztaháný
vertikálně zatím nedovyvinutý takže
to ještě nemusí bejt tak hrozný
i když už začíná kapat
 a ty kapky
 jsou větší než
 bys čekal

ono
než
přijde
slejšák
nechápeš většinou nic

Gregor Schröer, Česká Třebová, 18. 6. 2010, 14:34

was
treibst
du da
mit mir um
Gottes willen
das ist ja
eine echte
Wolkenschieberei
was
du da
mit mir
treibst

Jeník Vavříček, Česká Lípa, 28. 6. 2009, 15:06

mám tam
takový ty mihoty
ty záblíky chvilku mi
zarejděj takhle třikrát a
zmizej a

zase se vynořej
z děr
vybíhají
obsazují
svá místa
úřadují

tělo

tak jestli je tohle tělo
to potom opravdu není jistý
čího

paní Šerou
najdete v budově B
nahoru
po schodech
vlevo
za minimaxem

rozmázlý reliéfy tmavě šedivý šlemy už je to skoro zas

ne ještě bych to chtěl stihnout popsat

ale
ne
nejde to furt
furt se to
nejde to

nahryzlost
prolezlost
popel

hrouda másla

stříbrňák

šedivá podlaha vzhůru
nohama úhoz do tváře
zajet si strojkem do
krámu pro maso

pátečník

**Luděk Lukuvka (Lulu), Liberec-Kunratická,
20. 7. 2010, 19:53**

slyšíme se?

z prvního okna vidím jak
se to u tebe nad Výšinou
míchá a místy to chuchvalce
rolujou do průsvitna támhle
na druhý straně Jizerek
to ale houstne v takový
černošedivý depresálie
ve druhém okně vidím
samej les támhle jdou
ženský s kočárkama a
támhle děti prolejzačky
ve třetím okně panelák
v okně chlap v tílku a kouří
a támhle pochoduje dědek
zpít se do němoty U Luny
z balkónu se někomu dere
polyuretanová pěna a dole
bába pleje macešky a já
velký Lulu z Kunraťáku
rozpouštím mraky očima
a támhle už vidím průrvu
– modrá se nám to nad
sanatoriem kamaráde

Zdeněk Drbohlav, Liberec, 5. 7. 2009, 16:13

nevim já
nevim já
nevim je to
asi tak asi tak
z půlky
z náhody a
z půlky
z toho co
někde asi
možná
nevim

nevim
kam se to třeba
jak to tak do sebe
různě postupně pořád
den co den jak se to furt
víc a víc já nevím
proč já
nevim

ale
ten pohyb
ten pohyb ten
přece někde
někde nějak nějak
někde ale
kde a kdy?
no to já

to já ti asi
to já asi takhle
z fleku no to já
teda no já ted'
když si třeba
střihnu kvůli
tomuhle okamžiku
třeba

ted'!

tak já
nevim já
nevim nic
já potom ani
předtím chytnout
se to nedá se ani
kus se nedá

depak depak
depak depak

depak

Jiří Šigut, Ostrava, 14. 7. 2010, 20:11

Jednou jsem normálně poznal jednu pani, která pořád hledala v mracích ty tvary. Ona klidně půl dne koukala na oblohu a všechno to pojmenovávala, úplně se tím dokázala zaměstnat, dokud ji o toho neodtrhli a neodvedli domů, kde na ni už čekaly skvrny na stěně, kávový sedliny a další nástrahy, a tak to šlo pořád, až dokonce přijela i televize a natočila si o tom reportáž. A když ta paní jednou v galerii uviděla na stěnách moje věci, hned mi je začala úplně dopodrobna vysvětlovat a rozpoznávat tady kočku, tu Austrálii, tu strom, tu konev – a ústeckej kurátor, kterej to všechno pozorně sledoval, ihned rozpoznal její velmi vzácnou chorobu, kterou též hned pojmenoval a dopodrobna vysvětlil a kterou na mě ta paní taky přenesla, takže jsem se pak ještě dlouho snažil vysvětlovat a popisovat sám sobě své vlastní fleky

ale já se teď svléknu donaha jo
a udělám si takovou tu svoji
performenc a už a už se válim
a válim se a je mi příšerná zima
a cítím to co ta vrstvička toho stříbra
cítím chvilinku to jako na sobě
a ta moje kůže je totéž
ta vrstva cítí totéž co já
na tom svém místěčku takže je to třeba
totéž co taková malinká vrstvička jako
moje kůže nebo tvoje kůže třeba taky
a i zvuky i ty zvuky v tom
budou uvnitř i ty zvuky
tam budou určitě taky a taky popel

František Janýš Novotný, Jičín, 7. 6. 2010, 14:02

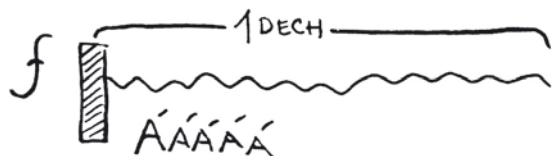
pošahanci pošahaný

todleto všechno todle
to je todleto všechno
to je normální onanie
někde na vlakovým
záchodku todle

každej den nová
performenc!

Martin Smolka, Praha, 21. 7. 2010, 20:43

observing the clouds?

Měsíc mám
jak přepůlenej
acylpyrin

Helena Skalická, Liberec, 1. 7. 2010, 19:45

ten fousatej je sjetej a
tohleto co je tam tohle
stříbrný to je lak jako
na vlasy a já jak mám
ty řasenky todle je ta
červená barva která
se dává do barvy a
tady ta fialová voda
co se dává na rány to
sou voči a vobličej a
voči to má bejt takhle
a tady tohle musí bejt
vobráceně to je pes
jo a tady tohleto je
pokousanej člověk
normálně tady sem
s milanem jak von
tam jako dělál já sem
tam dělala sekala sem
tam vosk a milan tam
dělál u stolu hlavu a já
sem šla sem k němu a
jak tam byla ta čuba
jako máma s cerou a
já šla a položila sem
ten kýbl s voskem a
ukazovala sem mu
jak se dělá ta hlava a
jak sem se vohla zpátky
ta čuba takhle kousla

mi tadydle takhle pod
vokem mi to utrhla a
krev a krev ale já nic
já se vopřela takhle
o dřež zapálila sem si
a všichni se hroutili ale
já kurva nic já vyběhla
po schodech k sobě a
voni mě potom vodvezli
a takhle mi to tam scukli
a že to pak to budou řezat
prej říznem vám to dáme
to pryč srovnáme vám to
zašijem nechali bysme
vás spát sedum dní ale
já tam nejdu já jim to
slibuju už deset let jim
to slibuju ale ne já tam
nepůjdu voni to vědi já
si to léčim sama aby mi
to dokurvili žejo a žiju
a tohle je namalovaný
takhle zbytkama šminek
tady vidíš ty voči nos a
jazyk takhle vypláznutej

**Nějaká pani, vlak Pardubice-Olomouc,
10. 12. 2008, 11:20**

v tomhle čase
s lehkou botou
ani náhodou
nikam nechod'
ještě se pokácíš
někde

nikam

sed'

Ingo Stolper, Hradec Králové, 19. 6. 2008, 13:30

ich muss die sonne mit der hand bedecken
damit ich die wolken sehen kann

ja hier

hier drüben
da sehe ich was

aber
was das jetzt
sein könnte

weiss ich nicht

vielleicht so was
watteartiges

wobei das eine sieht so bissel aus
als hätte jemand

die hand
so also vielleicht jemand
wie so ein bettler der die hand da
offen hält und dann
so schließt
so halb so
oder so was

hier
hier sehe ich schon was dickeres
wenn man das aufmerksam beobachtet
so sieht man den kopf von einem tiger
der da so ein bisschen nach rechts gugt
aber jetzt dreht sich das ganze
der wind verändert das ja
ganz geschwind

hier sehe ich was aber
jetzt gerade jetzt

ist es wieder verschwunden
 es wurde zum ehemaligen
 und wir sind also
 den ständigen änderungen
 ganz schön
 unterworfen

hier drüben da
 da seh´ ich ja
 das ist ja interessant
 da seh´ ja wieder einen kopf
 einen kopf von einer alten frau
 da sieht man diese weißen haare
 wie sie nach oben gehen ihre haare
 und vielleicht ißt sie gerne eis
 denn sie hat ziemlich dicke backen
 dicke backen ja so so vielleicht so fette backen sogar

jetzt guck´ ich mal hier hoch
 und da sehe ich da sehe ich
 vielleicht den kopf von einem toten

einen totenkopf also wobei es könnte auch
 ein alter schuh sein sehe ich gerade mal
 denn der totenkopf wäre doch
 nicht so rund geformt sondern irgendwie
 ich weiss nicht da sehe ich ein loch
 ein schuhmitteloch offensichtlich beziehungsweise
 die augenhöhle von dem wasserkopf

jetzt guck ich mal direkt nach vorne
 und jetzt sehe ich ja das ist schon aber
 wirklich ziemlich groß und schwer und auch schon nicht mehr weiss
 sondern schon recht grau und dicht und dunkel da sehe ich den kopf
 von einem kind der verwandelt sich aber gleich in einen kopf
 in einen riesenkopf von einer kuh oder was soll das diese wolke da
 die ist ja recht dick und ich kann mir wirklich vorstellen
 wenn der wind der heut´ die wolken wirklich so schnell ändert
 wenn der was so zusammenreibt dann ja dann kriegen wir ja noch den regen hier

Ivana Čechová, Liberec, 20. 10. 2009, 14:30

někdy se obloha
nasere a není na ní
nic než modrá která
ale sama není nic
protože barva která
je sama není barva

až najednou připluje mrak
co vypadá třeba jako noha
kloub nebo obrovský prsa a
všechno se najednou rozhejbe
změní se z člověka v člověka
z mraku v mrak z mraku
v člověka nebo naopak

když ale proletíš
letadlem mrak
zjistíš že uvnitř
není nic

a takovej mrak si třeba řekne:

hele tenhle člověk
připomíná prdel!

a támhle další
další

a další prdel

takovejch prdelí

vyšpulený řitě
mocný hýždě
nekonečný haldy půlek!

copak nám asi nesou za poselství?

Lelka, Olomouc, 21. 2. 2008, 10:34

já na vás nemrkám
mně škubou voči já
neměla by vata se
pro jídlo se jako
koně růže né pro
prodávání voni na vás
voni chtěou taky žit!

co co ču co vy vy kurvy?
co támhleta děvka už se mi klamala
už se dělá voči na vás tří
vý vý vý se jí líbité vy co vy pané
starej ste na ňu no co ču tě
-dedededede de máte ženu
a ceru a syná?

neni tě slyšet ty du tě já
za ním pocem se serou
vy ch chčijou se na vás co
voni vás tu taky nechcou!
tady ste nebyli tak tahněté!

kopnout je do hlavy šechny!

vovoni tě

pod' šky
te po dů
tě
dost anu
psá!

Shluk žen, Pardubice, 19. 6. 2008, 16:25

no –

my jsme tu měly
takovej klid
než jsi přišel

tak nádherně
jsme si povídaly

o hadrech

jakákoli ryba se táhne přes půlku oblohy a rozpouští se jí voko
snaží se sežrat všechno co vidí žere a žere

dokud se nerozpustí
v mžitky a
utahanou
obstarožní
paručku

a nad tím vším
plave neskutečně rychle
kachna která

se rozfoukla v půlkachnu a už je z ní hadr na podlahu
kterej chce předhlonit
sám sebe prohnětat se
proměnit se
ve svetr ze kterýho leze voko

lesama na endůru jedině za špatnýho počasí
protože normálně je to samej vejlečník a voni
ti některý kladou do potoků takový prkna
s hřebíkama jednomu mému kamarádovi
projel takhle hřeb skrz botu a nárt skrz naskrz
a jiný ti pořád házej klacky šutry mezi dráty
takže dneska jsem se podíval na zprávy a
vyrazil jsem na motorku krosit a vzhledem
k tomu že tři čtvrtiny lidí sledují zprávy
o počasí a bylo tam řečený že budou bouřkový
přehánky a nedoporučuje se vylejzat tak sem
počítal s tím že budou zalezlý tak sem si říkal
že bude menší vedro a za druhý že nebude nikdo
vysrkovat čumák z baráku tak sem jel odpoledne
na motorce a fakt sem ti nikoho nepotkal!

Pan Pekař, Kolín, 21. 7. 2010, 20:23

obloha je prázdná
v dálce jediný mrak
postava která má
podepřenou bradu
nebo taky knírač
teď přirostl další
asi nějaké svatej
v ruce svazek pórku
na hlavě čepičku teď
se najednou rozplynul
v malinký něžný
obličej gorily

včera jsem ležel
v trávě a bylo jasno
najednou připlul mrak
takovej velikej balón a
zůstal nade mnou viset
a začal se proměňovat
různě se otáčel předváděl
se mi jako prase na rožni
jako ruka židle ženský
přirození velbloud klíč
a já se smál a křičel
krajinou a potom
jsem chodil po lukách
s jednou takovou slečnou
z Václavovic a v trávě
ležely takové úplně
nádherné kravince víš
a já ty kravince počítal

a počítal a pořád se
nemohl vynadávat na
tu spoustu chodbiček
od těch larviček co si
tam hloubí ty svoje
bytovky plné okének
a hnedka jsem začal
rozvíjet myšlenku
jaké by to bylo mít
doma na zdi pár
kravinců jenomže
jak to uchytit
aby se to časem
nerozpadlo?

a dneska jsem seděl
sám na dvorku v autě
a poslouchal pořád
dokola jednu takovou
skladbu kde zní taková
ztracená melodie ten
klarinet si to tam šmudlá
jako by nic ale já řval
já řval až mi hlava
praskala ve švech

a daleko na západě
květákovitě bubřející
chvácení

Petra Knápková, Praha

myslela jsem že
tohle bude pořádněj
kus ale zase z toho
nebude nic podívej
jak se to rozpadá
má to takový jasný
sladce neonový obrys
a v místech kde to
končí odpadávají
cáry ze kterých kyne
zapařené moudří
které se mění
v bordelové červení
z vteřiny na vteřinu
v cokoliv

Jan Měříčka, Křižany

a smutný vězeň
takto mluví k nim:
když vlezou do ložnice
vidím jen šmouhy
na obzoru obvyklý
večerní zápas a
zejtra se vidím zas
na Matoušovce hle
kroupy do mě bijou
na převisu ach
ty dravčí pohlede
necpi si mě do sebe
já vim svoje o sobě
sebou bych se fakt
nekrmil

Rudolf Zelinka, Liberec, 3. 11. 2008, 11:34

nešťouchej do mě tím prstem říkám
nešťouchej do mě tím prstem říkám
nešťouchej do mě tím prstem říkám
nešťouchej do mě tím prstem
říkám nešťouchej do mě tím prstem
říkám já
nevim nevim nevim já nevim
protože nevim protože prostě
protože nevim protože prostě
nevim já nevim a

nešťouchej do mě ti říkám

Maruna, Liberec, 10. 7. 2010, 23:56

málo ti hlídám
počasí?

málo ti koukám
do nebe?

málo
všechno je
málo co

víc?

Petr Pokorný, Smržovka, 4. 12. 2009, 23:45

bejt třeba
jako bejt třeba
bejt jako bejt
třeba jako bejt
jako oko nebo
kaluž třeba bejt jako nůž
bejt třeba
jako bejt třeba
bejt jako bejt
třeba jako bejt
jako kořen nebo
noha třeba bejt jako trn
a prospat den a noc a den
a prospat den a noc a den
a prospat den a noc a den
a prospat se krok tam
krok zpátky

bejt třeba
jako bejt třeba
bejt jako bejt
jako ucho nebo
nebo nebo jako
šum bejt třeba
jako šum bejt
třeba jako
šum
šum
šum
šum bejt třeba jako
šum

Ke vzniku této sbírky:

Mraky vznikly na základě převodu mluvené řeči do psané podoby. Sběr slovního materiálu probíhal různými způsoby: Většinou jsem dotyčného položil na zem a požádal ho, aby mi popisoval oblohu nebo se o ní volně rozpovídal; často se to nedařilo, mluvčí se zdráhal, vykrucoval, mluvil o něčem úplně jiném, někdy pustě mlčel, cítil se zaskočen, někdo se naopak nekontrolovatelně slovně rozřetězil. Občas jsem své známé přepadl nečekaně telefonicky a vyptával se, jaká je u nich obloha: Takto proběhl třeba rozhovor, kdy jsem v náhlém oblačném návalu telefonoval ze sklepa svému kamarádovi Ludkovi, bydlícímu o dva kopce dál. Několik záznamů vzniklo zcela letmo, náhodou, mnohdy pokoutně – na nádraží, ve vlaku, ve městě, přičemž jsem dotyčné osoby neznal a pravděpodobně už je nikdy nevidím. Výchozí materiál – nahrávku či hrubý písemný záznam – jsem později přepsal, přepis jsem pak stříhal, členil, krátil, destiloval, volně podle něj improvizoval, domýšlel jej, vymýšlel si atd. Texty, které mi tímhle způsobem vyšly, nechci nijak blíže vysvětlovat – jen doufám, že fungují. Rád bych také uvedl, že mi v žádném případě nešlo o nějaké nestydaté průzkumy cizích niter, zajímal jsem se především o slova a mraky.

autor

Obsah:

Pan Lelek, Hřídelec, 13. 7. 2010 10:13	7
Eliška Vavříčková, Česká Lípa, 27. 10. 2010, 15:13	8
Vojta Jirásko, Hřídelec, 13. 7. 2010 9:40	9
Martin Langer, Hřídelec, 28. 8. 2009, 10:13	10
Božena Správcová, Hřídelec, 28. 8. 2009, 10:25	11
Žaneta, Kolín, 14. 6. 2010, 14:10	12
Pavel Novotný, Liberec, 19. 4. 2007, 9:53	13
Zdeněk Košek, Liberec, 16. 7. 2009, 13:18	14
Gregor Schröer, Česká Třebová, 18. 6. 2010, 14:34	16
Jeník Vavříček, Česká Lípa, 28. 6. 2009, 15:06	17
Luděk Lukuvka (Lulu), Liberec-Kunratická, 20. 7. 2010, 19:53	19
Zdeněk Drbohlav, Liberec, 5. 7. 2009, 16:13	20
Jiří Šigut, Ostrava, 14. 7. 2010. 20:11	22
František Janýš Novotný, Jičín, 7. 6. 2010, 14:02	23
Martin Smolka, Praha, 21. 7. 2010, 20:43	24
Helena Skalická, Liberec, 1. 7. 2010, 19:45	25
Nějaká pani, vlak Pardubice-Olomouc, 10. 12. 2008, 11:20	27
Ingo Stolper, Hradec Králové, 19. 6. 2008, 18:30	28
Ivana Čechová, Liberec, 20. 10. 2009, 14:30	32
Lelka, Olomouc, 21. 2. 2008, 10:34	34
Shluk žen, Pardubice, 19. 6. 2008, 16:25	35
Aneta Hauznerová, Liberec, 2. 7. 2010, 18:47	36
Pavel Jaroš, Liberec, 10. 10. 2009, 17:20	37
Pan Pekař, Kolín 21. 7. 2010, 20:23	38
Petra Knápková, Praha / Jan Měříčka, Křižany, 29. 7. 2009, 20:55	40
Rudolf Zelinka, Liberec, 3. 11. 2008, 11:34	41
Maruna, Liberec, 10. 7. 2010, 23:56	42
Petr Pokorný, Smržovka, 4. 12. 2009, 23:45	43

pavel novotný

mraky

Psí víno ► edice Stůl

svazek 19

Praha ► září 2010

1. vydání

brož. ► počet stran: 48

odpovědní redaktoři: Jaromír Týplt a Luděk Lukuvka

autor fotografií: Pavel Novotný

grafická úprava: Viktor Puci

vydal: o.s. Klub přátel Psího vína

Kovanecká 2107/8 ► 190 00 Praha 9

e-mail: p.stengl@centrum.cz

samostatně volně neprodejná příloha časopisu Psí víno č. 53

ISBN 978-80-904454-3-7